

Kwartaalmagazine jaargang 23 n° 2 • afgiftekantoor 2400 Mol 1 • Erk. Nr. P708136 • v.u. An Konings, Galbergen 21 2400 Mol

Speciale editie
JAARVERSLAG 2020

verbondenheid

Welkom in De Witte Mol...

19

Crisisteam buigt zich over coronamaatregelen binnen De Witte Mol

Eén jaar corona, dus ook al één jaar crisisteam. Zij moeten zich buigen over de vele vragen rond wat wel/niet mag en mee de geldende maatregelen uitzetten binnen De Witte Mol.

22

Het informaticateam van Stijn VZW snelt te hulp in tijden van virtuele communicatie

Velen moesten door de lockdown van thuis uit werken en er moest een manier gezocht worden om virtueel met elkaar te communiceren. Het IT-team van Stijn VZW was een belangrijke schakel om dat te verwezenlijken.

24

Vrijwilligen in tijden van corona

De Witte Mol doet vaak beroep op vrijwilligers, maar in tijden van corona was dit natuurlijk moeilijk door de strenge regels. Vele vrijwilligers hielden contact met de leefgroepen en voor de naaimoekes was er een alternatieve manier van werken.

Verder in dit nummer

- 05 Voorwoord
- 06 Een jaar later en nog steeds corona...
- 09 Hoe reageert een gedragsgroep op het coronajaar?
- 11 Een jaar vol wisselingen en aanpassingen voor de kindjes van Het Zandmanneke
- 12 Koninklijke fanfare St.-Jozefsgilde zorgde voor sfeer in de zomermaanden
- 14 Anders werken in tijden van corona
- 21 Hartverwarmende attenties en hulp tijdens de lockdowns
- 24 Vrijwilligen in coronatijden
- 26 Acties in coronatijd: flexibiliteit als sleutelwoord
- 28 Enkele cijfers uit het financieel verslag 2020
- 31 Activiteitenkalender / Wijnverkoop

verbondenheid

Colofon

Redactie/Eindredactie: Lies Houben, Kimberley Collignon, Carine Lijen, Fons Wouters & An Konings

Journalisten: Inge Pasmans & Jessie Helsen

Corrector: Marleen Vranckx

Vormgeving: Stef Vranken

Fotograaf: Chloë Trost

Eigen artikels zijn altijd welkom. Elk artikel moet naam en contactgegevens van de auteur bevatten. Op vraag kunnen artikels anoniem gepubliceerd worden.

Redactie Adres: Witte Mol Contact, Galbergen 21, 2400 Mol
journalist@mol.stijn.be

Stijn^{VZW}

STIJN VZW - BRUGELWEG 200, 3900 PELT
BE 0409402481
RPR ONDERNEMINGSRECHTBANK ANTWERPEN AFDELING HASSELT
WWW.STIJN.BE - INFO@STIJN.BE

Voorwoord ●●○○

Beste lezer,

In deze editie van ons magazine blikken we samen met u terug op het bijzondere jaar 2020. Later zullen we het ons wellicht herinneren als “het jaar dat Corona in ons leven kwam”. Ik ben benieuwd hoe we hier over 10 jaar naar terug kijken... .

Op dit moment, medio mei 2021, zit alles nog vers in ons geheugen. We worden nog altijd geplaagd door “de corona”, al is het heel anders dan in het begin. We zijn dit virus beu, meer dan beu. We zijn dit virus ook gewoon, we leven ermee. Het begin, met officieel startschot op 13 maart 2020, verliep in chaos, ongerustheid, verwarring en angst. We hadden geen kennis van dit virus, we vreesden het ergste en konden er ons bovenal amper tegen wapenen. Ouders en netwerk moesten vermoedelijk de moeilijkste beslissing van hun leven nemen: hun kind/naaste tot nader order in De Witte Mol laten of er volcontinu thuis voor zorgen.

En toch... helemaal naar is het niet. We leerden ook veel en toonden waar we goed in zijn in De Witte Mol: vertrouwen op elkaar, doorzetten, samen aan één kar trekken en bovenal: er staan voor onze zorggebruikers en voor hen door het vuur gaan!

Nog meer dan anders voelde ik me een trotse directeur: trots op de zorggebruikers en hun netwerk die dit alles zo moedig doorstonden, trots op onze medewerkers die er dag in dag uit voor gingen, ook al waren de uitdagingen groot en de toestand uitzichtloos, trots op het crisisteam dat aan mijn zijde stond en mee droeg wat gedragen moest worden. En dat was vaak een zware last.

Waar corona ons zowat een heel jaar bleef bezighouden en op de proef stelde, heeft het ons dus ook veel bijgebracht. We zullen zeker enkele dingen onthouden en behouden. We weten heel goed waar we voor willen en kunnen staan, we weten dat **verbondenheid** met elkaar hoog op ons lijstje staat en vooral: we weten dat we op elkaar kunnen rekenen en er voor elkaar zijn, steeds opnieuw!

Dus ja, corona mag verdwijnen, we hebben genoeg geleerd en zullen koesteren wat is. In wat volgt zal corona echter aanwezig zijn; we kunnen het niet negeren of wegstoppen. We kunnen het enkel herdenken en dan met onze blik vooruit dromen van het “nieuwe (of oude?) normaal”.
Veel leesplezier!

An Konings

Directeur De Witte Mol

verbondenheid

Een jaar later en nog steeds corona...

We lieten Johan (zorggebruiker Zandsluis) en Claudia (mama van Anton, zorggebruiker Korrel) aan het woord over hoe zij dit rare jaar beleefd hebben.

Johan: “De lockdown was een hele eenzame tijd. Ik hoop dat dit nooit meer terugkomt.”

Johan woont in één van de studio's Zandsluis en is een sociaal beestje en een bezige bij. Door de coronacrisis werd zijn leefwereld ernstig ingeperkt. Hieronder kan je lezen hoe dit impact had op zijn dagelijks functioneren.

Hoe heb jij het afgelopen coronajaar beleefd?

Johan: Ik heb het coronajaar met veel angst beleefd. Ik was ongerust voor mezelf, voor de andere zorggebruikers, familie, vrienden en het personeel. Op het nieuws hoorde ik niets anders dan zeer veel besmettingen en overlijdens door het coronavirus en dat maakte mij toch wel bang.

Welke gevolgen had corona allemaal voor jou, want jij bent een erg bezige bij?

Johan: Corona zorgde ervoor dat ik nog zeer weinig sociale contacten had. Ik ga graag regelmatig met mijn aandachtsbegeleider een lekkere spaghetti eten of een Duvelke drinken. Om mijn zelfstandigheid te stimuleren ging ik ook wekelijks met Katelijne (therapeute) naar de markt. Maar dat kon/mocht ineens niet meer.

In het begin was die verandering heel moeilijk voor mij. Het zelf aankopen gaf mij een gevoel van zelf in handen hebben wat ik kon eten en wanneer ik dit zou eten. Ineens viel dat weg en moest ik mijn lijstje aan iemand van het personeel geven en werd alles besteld... Ik was een beetje mijn zelfredzaamheid kwijt en dat is nooit leuk.

Hoe heeft corona jouw dagstructuur door elkaar gegooid?

Johan: Ik heb bepaalde vaste routines in mijn dag: met mijn fiets een toerke doen over het domein, sessies met de logopediste, oefenen met de kinesist en dagelijks eens binnenspringen bij de mannen van het Technisch Team. Ik kan er echt van genieten om een babbeltje met hen te slaan, want het zijn toffe kerels.

Tijdens de eerste lockdown moest ik in mijn studio blijven en kon ik niet naar de logopedie of naar mijn vrienden van het Technisch Team. Ook de kinesist mocht niet meer komen en de andere zorggebruikers van Zandsluis moesten elk op hun eigen studio blijven, dus dat was een hele eenzame tijd... Dat was niet leuk, ik hoop dat dit nooit meer terugkomt!

Hoe heb je contact gehouden met de andere zorggebruikers van leefgroep Zandsluis?

Johan: Tijdens de lockdown moest iedereen op zijn eigen studio blijven. Ook eten deden wij alleen, terwijl we dit normaal gezien vaak in de gemeenschappelijke ruimte deden. Wij zagen elkaar tijdens de lockdown periode dus helemaal niet. Na de lockdown was het zomer en konden we gelukkig buiten op het terras soms wat samenzitten.

verbondenheid

De Zandsluis organiseerde ook het wekelijkse “avond-café”, dat normaal in het hoofdgebouw plaatsvond, op de leefgroep zelf. Het was wel anders maar het kon toch een beetje onze gedachten verzetten.

Wat waren voor jou positieve dingen aan het coronajaar?

Johan: De dagen van de 1ste en de 2de inenting! Hier had ik heel lang op gewacht!

Wat heb je het ergst gemist tijdens de lockdown en waarom?

Johan: Het contact met familie/vrienden verliep in het begin enkel telefonisch of via FaceTime. Van zodra er wat versoepelingen kwamen, mocht er beperkt bezoek langskomen op mijn terras. Ik vond dit in het begin heel eng en heb mij moeten laten overhalen door het personeel dat dit veilig was. Ik heb er achteraf toch wel heel hard van genoten!

Ook mijn wekelijkse uitstapjes naar de markt mis ik enorm. Zelfs nu de markt terug open is, ben ik nog niet terug gegaan. De schrik om besmet te worden zit er toch nog in.

Pebbles, de instellingshond van De Witte Mol komt normaal elke week naar de Zandsluis en speelt in mijn tuintje. Haar heb ik ook heel erg gemist.

Wat is het eerste dat je gaat doen als de coronamaatregelen voorbij zijn?

Johan: GAAN ETEN!!! ;-)

Claudia: “Ze hebben zich in de strijd geworpen als echte ridders, hoewel het allemaal vrouwen zijn.”

Toen we telefoon kregen dat De Witte Mol in lockdown ging, kwamen we niet uit de lucht gevallen. Wij (mijn man en ik) zijn beiden medisch opgeleid, dus we vonden de lockdown een goede beslissing. Mijn moederhart dacht al meteen van “oei, we gaan onze Anton halen”. Maar rationeel gezien, besef je wel dat hij veiliger zou zijn in De Witte Mol dan thuis. We werken beiden in de zorg, dus ons werk liep door. We kwamen met veel mensen in contact, wat het risico op besmetting verhoogt. In De Witte Mol zorgen de leefgroepen al voor een soort ‘bubbel’.

In eerste instantie was het dus voor ons geen moeilijke beslissing. Het was eerder een uitgestelde keuze, want

er bleef nog altijd de mogelijkheid om hem te komen halen als we dat wilden. Onze beslissing kon dus nog omgedraaid worden, waardoor we de beslissing om hem in De Witte Mol te laten verblijven ook hebben kunnen nemen.

Het is een hele spannende periode geweest toen er een 1ste besmetting was in De Witte Mol. Dan begin je terug te twijfelen tussen hem gaan halen of niet. Maar gelukkig is er geen doorbraak van het virus gekomen en steeg het vertrouwen ook. We wisten dan dat we een goede keuze gemaakt hadden. We hebben niet echt afscheid kunnen nemen, maar we vertrouwden onze Anton toe aan de leefgroep. Niemand wist natuurlijk hoe lang de lockdown zou duren, maar veiligheid was het belangrijkste. Dus in het begin was er vooral angst, maar toen er meer bekend was over het virus en we merkten dat het echt goed ging op De Witte Mol kwam er berusting.

We hebben een zeer goed contact gehad met het personeel van de leefgroep en konden bellen wanneer we wilden. We belden dan niet alleen om te vragen hoe het met Anton ging, maar ook hoe het met het personeel ging. We hebben heel erg meegeleefd met hen en de intensiteit waarmee ze gezorgd hebben. Ik vind dat heel heldhaftig. Ze hebben zich in de strijd geworpen en deden/ doen er alles aan om de zorggebruikers niet te besmetten. Het was voor hen een vanzelfsprekendheid. Ze voelen zich zo verbonden met hun zorggebruikers en ook onder het personeel kan je de verbondenheid voelen. Ze zijn echt op elkaar ingespeeld.

Lees verder op de volgende pagina

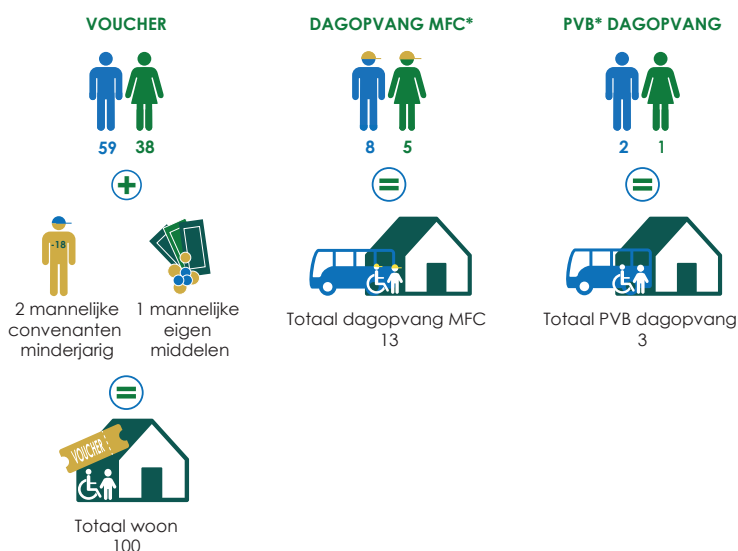
Toen Anton dan voor de 1e keer terug naar huis mocht komen, was er enorme blijdschap en het leek alsof hij nooit zo lang weg was geweest. Anton heeft geen besef van de situatie, waardoor het gemis voor ons wel minder zwaar was om dragen. Ook hebben wij door onze job een zeer drukke coronaperiode achter de rug. We hadden dus voldoende afleiding, waardoor we er niet zoveel aan konden denken.

Er was veel aandacht voor het zorgpersoneel, denk maar aan het applaudisseren voor “de helden van de zorg”, maar dat wordt nu wat vergeten. Het zou daarom leuk zijn om een groot feest te kunnen geven om corona af te sluiten en aan het personeel van De Witte Mol te laten weten: “Jullie hebben het goed gedaan in deze moeilijke tijden!” Maar jammer genoeg raken we maar mondjesmaat uit de crisis...

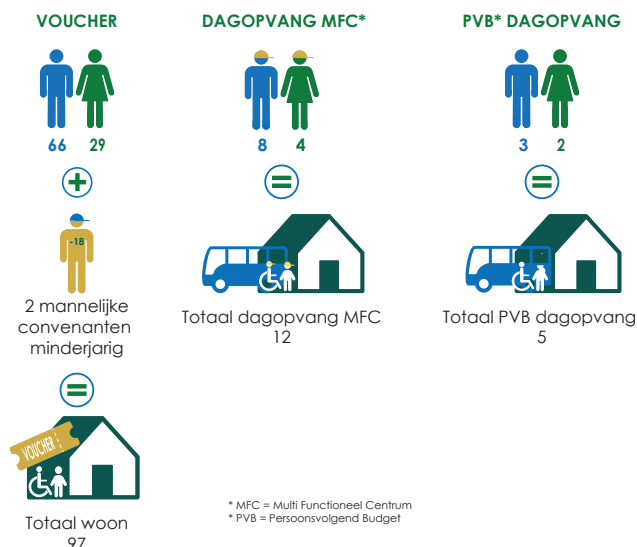
Aantal zorggebruikers in 2019 & 2020

Cijfers op 31/12/2020

cijfers van 2019

cijfers van 2020

Hoe reageert een gedragsgroep op het coronajaar?

Corona en zijn strikte maatregelen zijn voor de gewone man in de straat al moeilijk om te vatten. Wat moet dat dan wel niet betekenen voor zorggebruikers met een beperking en een gedragsprobleem? Leefgroep Knikker vertelt hoe corona eerst voor rust zorgde en daarna voor irritatie en hoe mooi verbondenheid is binnen cluster Kei .

Aan het begin van de lockdown was er vooral rust. Door het werken in poules was het voor onze zorggebruikers al snel duidelijk wie wanneer zou komen en die voorspelbaarheid is op leefgroep Knikker wel goed. Ze hechten er belang aan om te weten wie wanneer komt en die poules waren voor hen dus heel duidelijk.

Nadeel was natuurlijk wel het gemis van de therapeuten. Gelukkig mochten zij al vrij snel terug naar de groep komen.

Hoe verder de lockdown vorderde, hoe moeilijker het werd voor onze zorggebruikers om hiermee om te gaan. Ze begrepen maar moeilijk waarom ze opeens niet meer zoveel mensen mochten en konden zien. Er is wel veel gebruikt gemaakt van Skype en FaceTime zodat het netwerk toch nog contact kon houden. Het is natuurlijk niet zo leuk als een bezoekje van de 'bubbel', maar het was een mooie vervanging. Er zijn zelfs ouders die deze programma's speciaal installeerden en aanleerden om het contact met hun kind te kunnen behouden.

Soms is het moeilijk om de zorggebruikers iets van activiteit te kunnen aanbieden. De mogelijkheden om met mooi weer iets te gaan doen zijn jammer genoeg beperkt want bv. een ijsje eten, zwemmen, naar een pretpark, ... kunnen allemaal even niet. Iets buiten het domein van De Witte Mol doen, is iets wat nu dus niet zoveel gebeurt.

Dat de horeca dicht is, begint door te wegen voor hen. We gingen voor corona regelmatig een koffie of pintje drinken met een warme wafel, pannenkoek of ijsje.

Maar dit kan niet meer en dat gemis merk je zeker wel op bij onze zorggebruikers.

Wat nooit veranderd is tijdens het coronajaar is dat onze cluster de Kei (leefgroep Knikker en Heide) steeds is blijven samenwerken. Dat is echt wel nodig voor beide groepen, bv. voor ondersteuning tijdens crisissituaties. Als we gaan wandelen of fietsen, is dit ook

“Hoe verder de lockdown vorderde, hoe moeilijker het werd voor onze zorggebruikers om hiermee om te gaan.”

een clustergebeuren. We combineren zorggebruikers van beide groepen en gaan dan samen naar buiten.

Voor de specialisten is thuiswerken de norm, maar we merken wel hoe belangrijk het is wanneer ze eens langskomen op de groep. Dan worden zaken sneller en gemakkelijker besproken. Want via mail is toch heel anders dan het zo tegen elkaar te vertellen... De nauwere samenwerking met de therapeuten is wel iets dat we zeker willen behouden. Zo is er veel meer aanbod en kan hier veel flexibeler mee omgegaan worden.

Het is heel jammer en ook moeilijk om de zorggebruikers geen duidelijkheid te kunnen geven over wanneer we wel weer wat meer kunnen ondernemen. Net zoals wij vinden onze zorggebruikers dat het allemaal veel te lang duurt. Jammer genoeg is dit iets dat we niet zelf in de hand hebben...

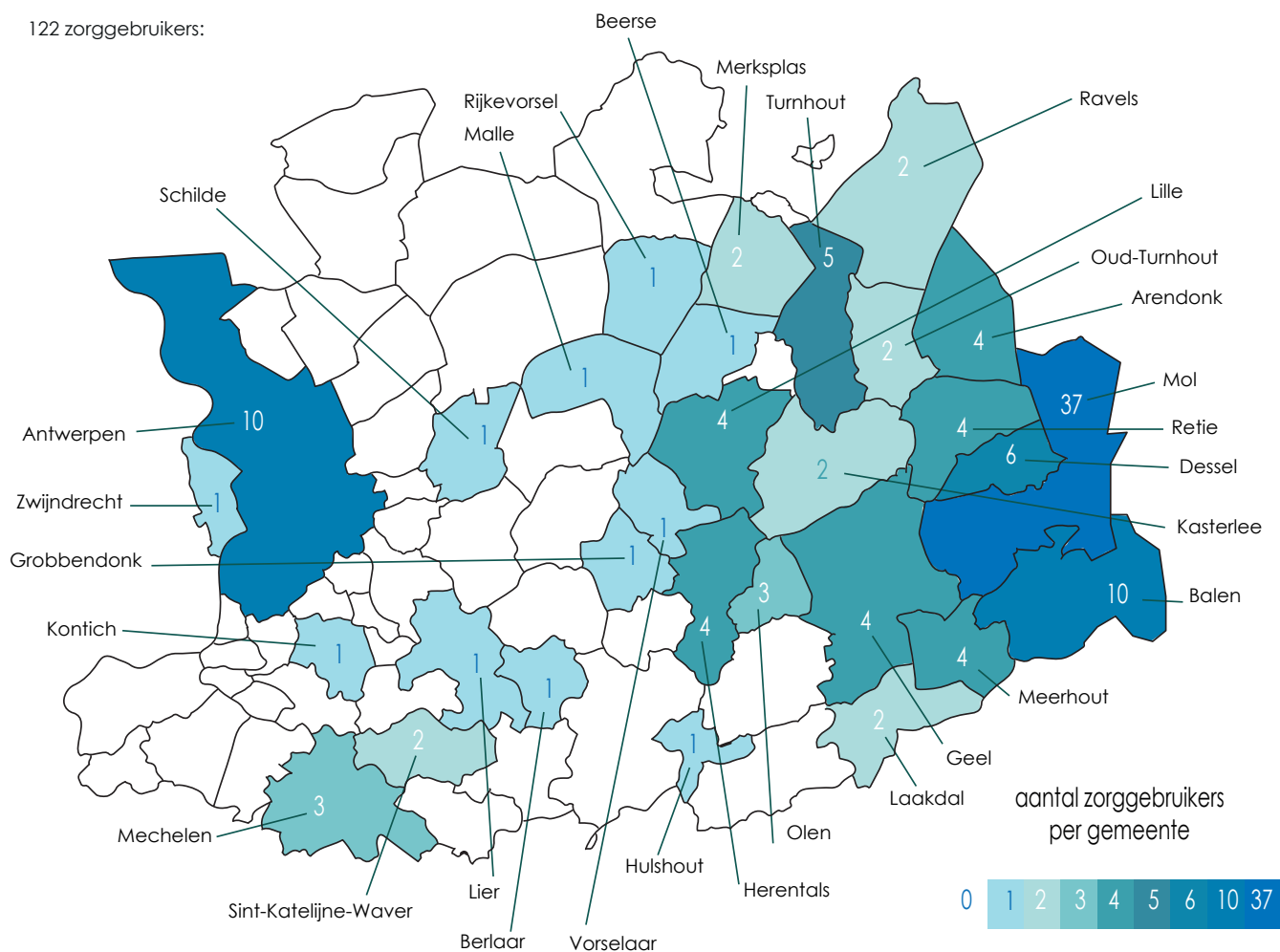

Aantal zorggebruikers per provincie en gemeente.

op 31/12/2020

Provincie Antwerpen

122 zorggebruikers:

Andere provincies:

Limburg: 8 zorggebruikers: Lommel: 3, Tessenderlo: 1, Beverlo: 1, Hasselt: 1, Genk: 2
 Luik: 1 zorggebruiker: Seraing: 1
 Vlaams Brabant: 2 zorggebruikers: Pepingen: 1, Boutersem: 1
 Brussels Hoofdstedelijk Gewest: 1 zorggebruiker: Brussel (Jette): 1

MEER CIJFERS OVER ONZE ZORGGEBRUIKERS IN 2020			
<p>Cijfers in RTH*: 31 zorggebruikers geholpen tussen de 3 en 71 jaar 11 terugkerende zorggebruikers 20 nieuwe zorggebruikers</p>	<p>2 nieuwe opnames</p>	<p>Nieuw vakantiegroepje in RTH opvang aan 10 kindjes</p>	<p>12 zorggebruikers langdurig thuis omwille van Corona & 12 zorggebruikers langdurig op De Witte mol omwille van Corona</p>
<p>3 overlijdens</p>	<p>1 vertrek</p>	<p>9 NAH* zorggebruikers werken via @work</p>	
<p>10 zorggebruikers met extra ingekocht aanbod</p>	<p>*RTH : Rechtstreeks Toegankelijke Hulp *NAH: Niet Aangeboren Hersenletsel @Work: vrijwilligerswerk voor mensen met een NAH in het regulier werkveld.</p>		

Een jaar vol wisselingen en aanpassingen voor de kindjes van Het Zandmanneke

Corona heeft bij alle leefgroepen zijn stempel gedrukt op de normale werking, maar voor de dagopvang in Het Zandmanneke was het zeker een speciaal jaar. Tijdens de lockdown ging de dagopvang volledig dicht, wat betekende dat ouders hun kind gedurende die periode thuis moesten opvangen. In juni kon de dagopvang dan terug starten, maar... op een andere tijdelijke locatie. Gelukkig zit het Zandmanneke nu wel terug op zijn vertrouwde plek op Het Witte Mol domein. Hieronder lees je het verhaal van Hanne (mama van Lieke, leefgroep Merlijn).

Wat was je reactie op de lockdown en de daarbij horende sluiting van Het Zandmanneke?

We zijn telefonisch gecontacteerd en het kwam niet echt als een verrassing als je het nieuws toen bekeek. Maar mijn eerste reactie was toch wel een soort paniecreactie: snel de kinderen ophalen en naar huis. Daarna zouden we wel verder kijken. Ergens hadden we natuurlijk gehoopt dat een volledige sluiting zou kunnen uitblijven, dat de zorgsector milder werd aanpak.

Hoe heb je de lockdown periode ervaren, als Lieke thuis opgevangen moest worden?

Dat was toch wel een heftige periode, want niet enkel Lieke was thuis. Ook haar zus Siene moest thuis blijven en kreeg home-schooling. Ik had het gevoel dat ik opnieuw voor een pas geboren baby moest zorgen. De dagen vlogen voorbij, er gebeurde niets in huis en iedere dag geraakte ik meer uitgeput. Onze activiteiten waren ook zeer beperkt: wandelen en therapie-oefeningen. Eerst verbleef Lieke fulltime thuis, maar na enkele weken hebben we besloten dat ze ook 2 dagen per week werd opgevangen door moeke.

Dan kwam het nieuws dat de dagopvang vanaf 6 juni terug kon opstarten, weliswaar tijdelijk op een andere locatie, maar hoe blij was je ?

Erg blij! Er kwam opnieuw tijd voor mezelf. We vonden het een goede oplossing en vonden het geen probleem dat het op een andere locatie was. Het maakte voor ons weinig verschil waar de opvang doorging. Het belangrijkste was, dat er terug opvang was.

Gelukkig maakte Lieke er zelf ook niet zo een probleem van. We merkten weinig verschil aan haar tussen fulltime thuis, opvang in De Galbergen of opvang in Het Zandmanneke.

Hoe is de communicatie verlopen rond de maatregelen? Want voor de kindjes (en dus ook voor jullie) was het toch een jaar vol verandering?

We zijn steeds goed geïnformeerd gebleven en hadden ook regelmatig telefonisch of via Whatsapp contact met Merlijn.

Hoe kijken jullie terug op het coronajaar, want vooraf kon niemand voorspellen dat het zolang zou duren?

Niet zo leuk eigenlijk. We zijn tot het uiterste gedreven en zijn over onze grenzen moeten gaan. In deze periode werd pijnlijk duidelijk dat ik de "nodige" zorg voor mijn eigen kind niet aankan. Mama zijn is 1, maar ook nog kinesist, logopedist, opvoeder, ... zijn is gewoon teveel.

Wat zijn positieve zaken die je uit het coronajaar kan halen?

De stap naar thuiswerken is gezet. Sinds de lockdown werk ik volledig van thuis uit. Ik kan nu alle afspraken omtrent ons gezin veel makkelijker inplannen. Het leven is trager geworden en er waren minder "moetjes". Het was wel fijn om een lege agenda te hebben en nergens extra aan te moeten denken.

verbondenheid

Koninklijke fanfare St.-Jozef in de zomer

zelfsgilde zorgde voor sfeer vermaanden

Bekijk via
deze QR-code
het filmpje op
Youtube.

Anders werken in tijden van corona

Drie sleutelrollen in de dagelijkse werking van De Witte Mol: de directeur, een onthaalmedewerkster en de leefgroep begeleiding. Hun normale werking werd flink door elkaar geschud en uiteraard beheerst door 'corona'.

Verantwoordelijkheid en verbondenheid: An (directeur) vertelt...

In het begin heeft corona mijn taak als directeur zeer bemoeilijkt. Dat had twee grote redenen: we wisten nog niet wat corona was en er waren geen wapens om het virus te bestrijden. Bij de start van de lockdown beschikten we maar over 1 doos mondmaskers!

Het coronavirus was zeer dreigend. Ik stelde me dan ook meteen de vraag "Wat als het hier binnenkomt?". Ik voelde me daarom heel verantwoordelijk. Gelukkig hadden we meteen een goed crisisteam opgestart, waardoor ik me niet alleen voelde in de strijd tegen corona. In het begin moest ik veel nieuwe informatie verwerken, want elke dag kwam er wel nieuwe info bij. Ik kreeg dat eerste weekend dan ook heel wat telefoons. We vergaderden ook zeer intensief: de eerste weken dagelijks en daarna verliep het in golven. Als er verstrengingen/ versoepelingen optraden was dit weer even intensief, want er moesten regels en plannen opgesteld worden.

Bij het opstellen van die regels en plannen kwam veel opzoekwerk aan te pas. Voor woonzorgcentra waren er duidelijke richtlijnen, maar voor ons als zorgaanbieder voor personen met een beperking was dit niet zo. Wij hebben ons dan ook laten leiden door de richtlijnen voor woonzorgcentra. Onze CRA-arts dr. Fonteyn was daarvan op de hoogte en dacht mee na over een vertaling naar De Witte Mol, samen met de arbeidsgeneesheer van Stijn VZW. We maakten draaiboeken op, informeerden of bevroegen elkaar en hielden een dagelijkse update.

"Ik voel me een zeer fiere directeur, want ik heb heel sterk het verantwoordelijkheidsgevoel en de daadkracht van de medewerkers ervaren."

In het begin was het opstellen van regels niet zo moeilijk, want... er mocht toch niks, dus De Witte Mol ging in volledige lockdown. Maar vanaf dat er versoepelingen kwamen, was dit een heel ander verhaal. Voor de ene ben je veel te streng en voor de andere niet streng genoeg. Het was een evenwicht proberen te houden tussen veiligheid en welzijn en dat was steeds balanceren op een slappe koord. Het moeilijke was ook dezelfde lijn aanhouden in het waarom van ons handelen en blijven terugkijken naar het doel van een regel. Hierin is duidelijke communicatie en blijven herhalen een must.

Ik voel me een zeer fiere directeur, want ik heb heel sterk het verantwoordelijkheidsgevoel en de daadkracht van de medewerkers ervaren. Iedereen vocht mee tegen het virus en vertoonde verantwoordelijk gedrag. Ze deden en doen er alles aan om het virus buiten te houden. Soms zijn ze het wel eens beu, maar ze blijven er allemaal voor gaan. Ook de families en de zorggebruikers zelf hebben veel

verbondenheid

begrip getoond en deden wat we van hen vroegen. De manier waarop we werkten wierp zijn vruchten af, want er zijn zeer weinig besmettingen geweest en we kregen lof voor onze manier van communiceren.

Langs de ene kant is er een gemis aan verbondenheid, door de beperkte menselijke contacten. Ik teer op de energie om de zorggebruikers en medewerkers te zien en een spontaan babbeltje te slaan. Nu is het vaak werken werken werken om De Witte Mol te managen en is iedereen zo afgescheiden van elkaar. Voor de start van vergaderingen is er vaak wel eens 5 minuutjes tijd voor een “koffieklets”, maar dit is niet hetzelfde als in real life.

Langs de andere kant heb ik wel verbondenheid gevoeld met het crisisteam en met verschillende instanties, zoals het ziekenhuis, de gemeente Mol, de woonzorgcentra, ... Via het crisisteam hebben we

het “samen-gevoel” ook terug naar voren gehaald en benadrukt dat we elkaar nodig hebben. Iedereen doet zijn best om aan dezelfde kar te trekken en daarin is het toch belangrijk om in contact te treden met mensen.

Wat ik graag zou willen behouden als positieve noot uit het coronaverhaal is onze nieuwsbrief. Het is een goede manier om te melden waarmee we bezig zijn en lijkt ook geapprecieerd te worden door de medewerkers. Enkel hoeft de nieuwsbrief niet meer zo frequent uitgestuurd te worden als tijdens corona.

Thuiswerken en online vergaderen gebeurt nu extreem veel, maar beiden zouden in de toekomst zeker mogelijk moeten kunnen blijven. Uiteraard niet meer als verplichting, maar naar ieders wens. Ik zal blij zijn als de menselijke contacten terug normaal kunnen verlopen, maar jammer genoeg kan dit nu nog niet.

Rust, voorspelbaarheid en gemis: Het verhaal van leefgroep Zandloper

Hoe hebben jullie het werken tijdens het afgelopen coronajaar ervaren?

Soms stressvol en dan vooral tijdens de periode dat één van onze zorggebruikers met corona besmet was, maar meestal was het rustig werken. Je wist waar je aan toe was: vaste diensten, vaste uren. We konden en mochten niets doen dus konden we op het gemakke werken.

Hoe hebben jullie de verbondenheid met de collega's ervaren (voor en na het poulesysteem)?

Eigenlijk heel goed. De poules* waren duidelijk en je wist wat je van je collega's kon verwachten. Enkel jammer dat we een hele periode de andere collega's niet konden zien.

Enkel tijdens de eerste lockdown werkten we in een poulesysteem. Sinds mei werken we gelukkig terug zoals voorheen. Het voordeel hieraan is dat we terug met iedereen werken.

Het laatste half jaar zijn er wel wat wisselingen geweest waardoor de verbondenheid opnieuw moet groeien. De eerste dagen was het toch terug aanpassen met de collega's die je lang niet had gezien, terwijl je er toch al heel wat jaren mee samenwerkt.

Lees verder op de volgende pagina

Hoe hebben jullie zorggebruikers het afgelopen coronajaar ervaren?

De meeste zorggebruikers waren veel rustiger. Dagopvang ging niet meer door, sommige zorggebruikers verbleven thuis... het was dus bijgevolg rustiger op de groep. Ze hadden na een paar weken ook door dat er van hen weinig tot niets verwacht werd en dat ze toch nergens naartoe konden gaan. Eerst was dit moeilijk voor sommigen, maar langs de andere kant bracht dit ook rust. De periode dat er dan weer wat meer mocht, hebben we er natuurlijk wel van geprofiteerd.

Voor de zorggebruikers is het nog nooit zo voorstelbaar geweest denk ik. We deden niet meer dan wassen, eten en wandelen of fietsen. Ik denk dat ze alle Disneyfilms en afleveringen van FC De Kampioenen uit hun hoofd kennen ondertussen... Meer konden we niet doen. Ze hadden ook snel door dat we in poules werkten. Ze wisten dat ze 5 dagen dezelfde mensen zagen en dan weer 5 dagen niet. De weekends (tijdens lockdown) werd er net hetzelfde gewerkt als de weekdagen, waardoor de structuur gewoon doorliep.

Hoe hebben de zorggebruikers verbondenheid met hun netwerk proberen te houden?

Dat was niet altijd gemakkelijk. Sommige mensen beseften de gevaren van corona heel goed, maar anderen niet altijd. We hebben de afspraken dus heel veel moeten herhalen en hebben heel veel telefoons moeten beantwoorden hierover. Soms kregen we boze of verdrietige telefoons omdat hun kind en familielid gemist werd uiteraard. We hebben steeds gezocht naar de beste oplossing voor de leefgroep. Ook al zag het netwerk dit soms wel eens anders.

We hebben geprobeerd om elke week met het netwerk te skypen. Zo konden de zorggebruikers hen toch even zien, wat natuurlijk toch niet hetzelfde is als fysiek aanwezig zijn.

Door de versoepelingen kon dan beetje bij beetje het netwerk met de zorggebruikers buiten afspreken, wat

velen toch wel echt deugd heeft gedaan! Stap voor stap mochten ze dan ook weer naar huis, ook iets waar de meesten zichtbaar van genoten.

Wat zijn positieve dan wel negatieve dingen die je onthouden hebt uit dit coronajaar?

De rustige werking en het nergens naar toe moeten hebben we zeker als positief ervaren. Ook hebben we genoten van de rustige momenten op de leefgroep waardoor we tijd hadden om eens iets extra te doen met onze zorggebruikers.

Ze hadden alleen ons als leefgroep personeel, dus hebben we geprobeerd om iedereen aan bod te laten komen door positieve aandacht te geven. Dat heeft de verbondenheid met onze zorggebruikers wel vergroot.

De andere kant van de rust was natuurlijk dat we niemand te zien kregen (bv. geen diensten want die moesten van thuis uit werken). Als we iemand direct nodig hadden, was deze persoon er niet of konden we hem/haar niet bereiken, waardoor we langer moesten wachten op antwoorden.

Karen (medewerkster aan het onthaal) vertelt...

Het nieuws van corona sijpelde met stukken binnen vanuit de media. De eerste lockdown en de sluiting van de deuren van De Witte Mol maakten ineens alles heel anders. In het begin was het herorganiseren en uitzoeken hoe we het allemaal gingen doen: welke

“Toen de nieuwe norm thuiswerken werd, zag ik één voor één collega's met hun rolkarretjes of plooiboxes naar buiten stappen met documenten, kافتen en laptops.”

documenten ophangen aan de deuren, registratieformulieren leggen en bijhouden, thuiswerk voor de meeste medewerkers uit het hoofdgebouw, dus bijgevolg ook bedenken hoe hen thuis te bereiken. Het werk aan het onthaal zag er opeens heel anders uit.

Er vielen veel taken weg: acties (bv. De Witte Mol Fees-ten) werden afgelast, geen reserveringen meer van bussen of vergaderzalen, annulaties van vormingen. Maar er kwamen andere taken in de plaats: afhaal van pampers en sondevoedingen aan het onthaal, leveringen aan het onthaal, een quarantaine kamer maken voor alles wat 48 uur in quarantaine moest staan en vooral veel rondlopen om de deuren van het hoofdgebouw te openen voor personeel, leveranciers...

Ik heb me niet echt eenzaam gevoeld, maar het was wel rustig en leeg in het hoofdgebouw. Toen de nieuwe norm thuiswerken werd, zag ik één voor één collega's met hun rolkarretjes of plooiboxes naar buiten stappen met documenten, kaffen en laptops. Toen wisten we nog niet dat we elkaar voor lange tijd niet zouden zien. De medische ondersteuners en directie waren wel aan het werk in De Witte Mol dus af en toe passeerde er wel eens iemand langs het onthaal. Er was dus altijd iemand om eens een babbeltje mee te doen of te overleggen. De zorggebruikers die eerst altijd een tasje koffie kwamen drinken of de post kwamen halen, heb ik wel gemist.

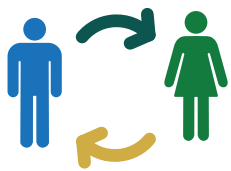
Ik vond het evident dat ik altijd aanwezig was, want mensen ontvangen kan je nu eenmaal niet van thuis uit. Er moest iemand zijn om 'het fort te bewaken' en dit draaiende te houden. Telefoontjes doorverbinden naar collega's, deuren openen voor een collega die niet binnen kon, voor families die pampers kwamen afhalen, voor leveranciers, alles in quarantaine houden en verdelen.

Ik voelde mij een schakel binnen de muren van De Witte Mol. Ik was meestal goed op de hoogte van wie wanneer thuis werkte of op welk bureel hij/ zij te bereiken was. Ik heb vaak telefoontjes gekregen van mensen met de vraag "Ik weet niet of jij me kan helpen of aan wie ik het moet vragen." Ik probeerde iedereen zo goed mogelijk te helpen en dat gaf me wel een fijn gevoel. Families en firma's werden ook snel vertrouwd met het feit dat medewerkers meer van thuis uit werkten. Ze kwamen meer aan het onthaal terecht en hadden er ook alle begrip voor dat ze werden doorverbonden of gevraagd werden om terug te bellen. Ik heb weinig problemen ondervonden en altijd een goed gevoel gehad.

* Werken in een poulesysteem: Leefgroep personeel werd in 2 of meer poules (groepen) verdeeld, zodat je steeds binnen eenzelfde groep met personeel samenwerkte en niet met iedereen. Het doel van poules is het risico op uitval van het hele leefgroep personeel te voorkomen en minder kans op mogelijke kruisbesmetting.

PERSONEELSVEROOR

op 31 december 2020 waren er 185 personeelsleden in dienst, waarvan

50 UIT DIENST

UIT DIENST = einde contract bepaalde duur/vervangingscontract, pensionering, verwijdering door zwangerschap, langdurige afwezigheid

63 IN DIENST

IN DIENST = nieuw contract (on)bepaalde duur/vervangingscontract, terug aan de slag na lange periode van afwezigheid of zwangerschap

Online vergaderen en thuiswerken: van iets nieuws naar vanzelfsprekendheid

Een lockdown vraagt om extreme maatregelen. In deze moeilijke tijden was het dan ook een uitdaging om naar nieuwe vormen van communicatie en werken te zoeken. Dit betekende uiteraard ook een aanpassing bij iedereen en het was vooral bekijken hoe het virus en de bijbehorende maatregelen zouden evolueren. Niemand had kunnen denken dat de coronacrisis zo lang zou blijven voortduren en zo'n impact zou hebben op de dagelijkse werking van De Witte Mol. Waar het in het begin nog een zoeken naar was, helde het stilaan af naar een vanzelfsprekendheid. Charlotte (netwerkondersteuner in cluster AreNAH en medewerker bewonersadministratie) doet haar verhaal over hoe zij het coronajaar met thuiswerken en online vergaderen als norm heeft beleefd.

Vanaf half maart 2020 ging het thuiswerken in. In het begin was dit zeer onwennig, vooral om in te schatten wanneer ik in De Witte Mol aanwezig mocht en kon zijn en wanneer niet. Het voelde ook heel gek om niet meer naar de leefgroepen te mogen gaan en enkel telefonisch contact te hebben. Ik dacht dat ik mijn aandacht niet goed bij het werk zou kunnen houden want af en toe was er een kleuter te horen op de achtergrond, maar al snel vond ik een nieuw ritme en dagelijkse structuur.

Vanuit mijn functie als netwerkondersteuner is het belangrijk dat ik goed telefonisch bereikbaar ben. Van daar dat ik aan mijn werkuren eigenlijk amper iets heb aangepast. Ik kreeg wel extra tijd door niet steeds naar het werk te rijden en koos ervoor om overdag ook wat

meer met mijn kinderen en huishouden bezig te zijn. De gemiste werktijd haalde ik vervolgens in van zodra de kinderen in dromenland waren. Dat waren de voordelen natuurlijk, zeker in tijden van (verlengde) vakantie of klasquarantaine. Daarentegen ondervond ik wel dat de grens tussen werk en privé enorm klein werd. Ik had soms al eens de neiging om 's avonds telefoontjes te doen waardoor ik merkte dat ik meer en meer met het werk bezig was en het moeilijker werd om het werk ten gepaste tijden even 'los te laten'.

Vanuit de overheid blijft het telewerken nog verplicht, dus houden we ons in De Witte Mol hier ook aan. Na een jaartje grotendeels van thuis uit werken, heb ik toch maar een klein bureautje aangekocht bij de Ikea. Ik had thuis nood aan een 'werkplek', ook al is het in mijn eigen living.

Ik ben ervan overtuigd dat het telewerken nog wel even zal aanhouden. Het gevoel dat ik heb bij het 'nieuwe normaal' is wisselend. Het went voor een stuk, maar er zijn toch nog steeds veel momenten dat ik de dingen van op afstand beleef. Ik kijk dus echt uit naar de dag dat ik weer wekelijks kan langs gaan bij onze leefgroepen. Op dit moment is dit enkel wanneer mijn aanwezigheid er echt noodzakelijk is.

Tijdens de eerste lockdown zijn de meeste van onze vergaderingen weggevallen, terwijl dit nu dankzij Teams niet meer het geval is. Ik ervaar hierdoor gelukkig nog wel een verbinding met mijn collega's. Maar ik merk dat er toch een groot verschil is tussen live of virtueel sociaal contact. Af en toe eens een digitale vergadering laten door gaan is Oké voor mij. Als het gespreksonderwerk zich hiertoe leent, kan een digitale vergadering soms ook sneller ingepland worden dan een fysieke vergadering.

Nog een voordeel van de nieuwe technologieën is dat ik nu in plaats van een telefoontje af en toe ook al eens een videogesprek doe met een zorggebruiker. Vroeger zou ik daar niet aan gedacht hebben. Op deze manier kan ik beter inschatten of we elkaar goed begrijpen en inspelen op gezichtsuitdrukkingen. Een aangename ervaring!

verbondenheid

Crisisteam buigt zich over coronamaatregelen binnen De Witte Mol

Vanuit de ministerraad werden er via de media allerhande maatregelen opgelegd aan de algemene Belgische bevolking. Maar hoe konden deze richtlijnen vertaald worden naar de zorgsector en meer bepaald een zorginstelling voor personen met een ernstige beperking? Het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) schreef voor dat er aan crisismanagement gedaan moest worden. Binnen De Witte Mol werd daarom een crisisteam opgericht, dat dus 1 jaar later nog steeds samenkomt om belangrijke beslissingen te nemen rond de geldende maatregelen.

Het crisisteam van De Witte Mol bestaat steeds uit de directeur en de coördinatoren van de 4 clusters. Van zodra er iets wijzigt aan het plan van aanpak (bv. versoepelingen) worden ook afgevaardigden van de gebruikersraad, de werknemersdelegatie, de medische ondersteuners of de Coördinerend en Raadgevend arts (CRA-arts) dr. Fonteyn uitgenodigd.

In het begin van de coronacrisis kwam het crisisteam dagelijks samen, maar deze frequentie nam gedurende het coronajaar wel af. Eerst naar 2 keer per week en nu nog 1 keer per week. De agendapunten zijn altijd zeer divers. Ze beginnen steeds met een update van de pikettelefoon. Wie heeft er gebeld en waarvoor, wie is er afwezig omwille van testing/ symptomen/ hoog risico contact... Dit alles wordt geregistreerd in een Excel bestand. Ook de 'zieke' zorggebruikers worden overlopen.

Daarna volgen de andere agendapunten. Dit kunnen vragen zijn van leefgroepen, diensten, het netwerk of zorggebruikers. De meeste vragen gaan over wat wel mag en wat niet. Ze hebben soms een specifieke situ-

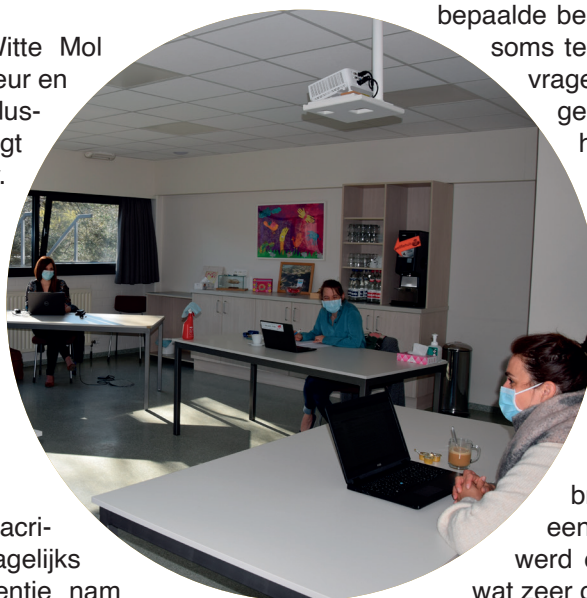
atie die ze dan willen aftoetsen bij het crisisteam: bv. mogen we zelf naar de winkel, kunnen we op uitstap, hoe moeten we ons vervoer regelen, enz.

De richtlijnen die het VAPH voorschrijft moeten wij opvolgen, dus we zoeken steeds hoe we dit in de praktijk moeten omzetten. In het begin van de coronacrisis lag het gemiddeld aantal vragen per week zeer hoog, omdat er toen meer onduidelijkheid was. We wisten als crisisteam ook niet altijd goed wat we moesten doen. Ondertussen is het aantal vragen wel gedaald.

De vragen vormen op zich niet het probleem, wel het opleggen van de beperkingen. De Witte Mol had en heeft nood aan een antwoord op de vraag waarom we bepaalde beslissingen nemen. De richtlijnen zijn soms tegenstrijdig of onlogisch waardoor er vragen kwamen en komen. Zoals reeds gezegd, moet het crisisteam zich ook houden aan de richtlijnen van het VAPH en deze lieten soms op zich wachten, wat het niet gemakkelijk maakte.

De moeilijkste beslissingen die het crisisteam moest nemen, waren om geen bezoek meer toe te laten en ook geen zelf bereid eten van het netwerk. En laat dat nu net 2 belangrijke zaken zijn voor zorggebruikers... Iedereen kreeg regelmatig een corona-update en ook het netwerk werd op de hoogte gehouden via e-mail, wat zeer geapprecieerd werd.

In de eerste golf was er een grote afstand ontstaan, waardoor iedereen het gevoel had er alleen voor te staan. Leefgroepen werkten in poules en diensten moesten van thuis uit werken. Hieruit hebben we geleerd dat we steeds verbondenheid moeten blijven stimuleren. Als coördinator was het daarom in de 2de golf belangrijk om fysiek aanwezig te zijn: naar de groepen en diensten toe stappen om te horen wat er leeft en wat er nodig is om verder te gaan in de hele crisis.

Hartverwarmende tijdens de l

Dit is maar een kleine greep uit alle hulp en

Wij willen graag iedereen extra bedanken voor
kaartjes, foto's, zelfgemaakte mondknaskers
geschenken... te ver

We koesteren deze attenties met heel on
geeft een heel fijn gevoe

verbonden

De attenties en hulp tijdens lockdowns

...o en attenties die De Witte Mol mocht ontvangen.

...en voor de steun via brieven, tekeningen, opkijkers, schorten, lekkere traktaties, kleine en grote ...e veel om op te noemen.

...ons hart. De verbondenheid was groot en dat ...voel! Dank jullie wel allemaal!

Verbondenheid

Het informaticateam van Stijn VZW snelt te hulp in tijden van virtuele communicatie

Verbondenheid in lockdown vraagt natuurlijk de hulp van moderne technologie en wie anders dan het IT-team kan hierin beter te hulp schieten. Het is een team dat normaal vooral op de achtergrond werkt, maar in deze speciale tijden willen we hen extra in de verf zetten, omdat zij toch een belangrijke schakel gevormd hebben in de wondere wereld van die virtuele communicatie.

Het IT-team van Stijn VZW bestaat uit 14 collega's, die instaan voor zowel hardware (computers, servers, het netwerk, ...) als software (toepassingen, boekhouding, ESS, ...). Ze beheren ongeveer 800 computers/laptops, 100 servers, 130 printers en 250 WiFi zenders. Computers zijn zichtbaar, maar in bergruimtes en valse plafonds zit heel wat (onzichtbaar) materiaal om ervoor te zorgen dat deze computers gebruikt kunnen worden. Regelmatig moeten er ook updates geïnstalleerd worden tegen hackers of verbeteringen aangebracht worden op vlak van snelheid. Maar tijdens de lockdown is de focus vooral gegaan naar het kunnen telewerken en werken met Teams.

“Het IT-Team vormde een belangrijke schakel in het verbondenheidsgevoel.”

De lockdown was dan ook voor hen een zeer drukke periode. Plots moesten velen telewerken en iedereen was op zoek naar een manier om te communiceren: leefgroepen die videobellen met familie of therapie vanop afstand. Vragen kwamen langs alle kanten. Er bestaan allerhande online communicatietools (FaceTime, Skype, Meet, Praatbox, Webex, ...), velen zelfs voor het IT-team onbekend. Ze hebben dat grote aanbod van technologieën daarom moeten beperken tot Teams als voornaamste tool binnen Stijn VZW. Ondertussen zijn er 400 gebruikers die regelmatig met Teams werken.

In het begin moesten ze niets anders doen dan Teams probleempjes oplossen: Teams installeren, een micro die niet werkte of geen beeld hebben. De meeste medewerkers kenden Teams niet, waardoor een videovergadering een spannend moment was. Het IT-Team vormde een belangrijke schakel in het verbondenheidsgevoel. Ze leverden de tools en de ondersteuning om mee verbondenheid in coronatijden te kunnen waar maken. Een bekende zin die ze heel vaak aan het

begin van een telefoongesprek hoorden was “Ik ken er niks van”. Voor het IT-team gaf dit dan wel een goed gevoel om iemand gerust te kunnen stellen en uiteindelijk verder te helpen.

Ook kwamen er vragen om oplossingen te helpen bedenken voor verschillende doelgroepen: Hoe kunnen we communiceren met gezinnen die geen laptop of internet hebben? Hoe kunnen we onze medewerkers informeren over de steeds veranderende maatregelen? Gelukkig zijn er oplossingen gevonden voor veel van die vragen.

De meeste zaken konden vanop afstand geregeld worden, waardoor de hulp van het IT-team ook coronaproof kon gebeuren. Om het thuiswerken meer mogelijk te maken, moesten extra licenties aangekocht worden en de internetlijn moest verbeteren.

We sluiten af met enkele tips van het IT-team om verbondenheid te optimaliseren via de moderne technologie:

Wees altijd waakzaam met vreemde mails of berichten, er zijn mensen die misbruik willen maken van onze onoplettendheid.

Virtuele communicatie zorgt er voor dat we elkaar kunnen zien en spreken. Gebruik deze tools ook eens om over iets anders te praten dan enkel over werk. Vóór corona werd er tijdens de pauzes ook over koeftjes en kalfjes gesproken.

En vooral geen paniek wanneer de computer niet mee wil, een computer ruikt de stress en werkt dan helemaal tegen ☺

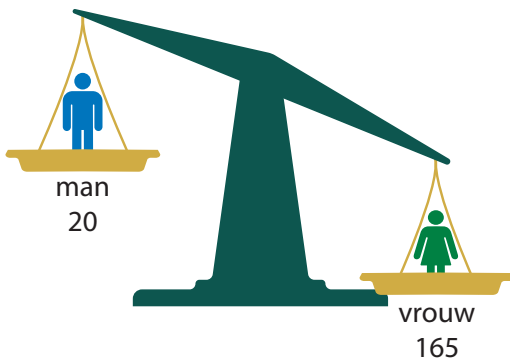
Personeelscijfers

op 31 december 2020

TOTAAL WERKNEMERS

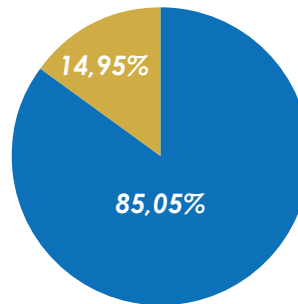
185 werknemers binnen De Witte Mol
waarvan:

Aantal werknemers Man / Vrouw

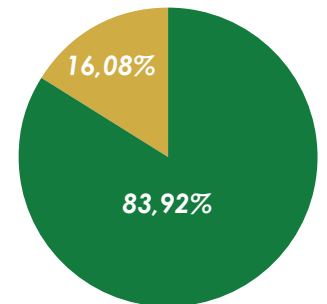

VERHOUDING LOONMASSA

Verdeling LOON

Verdeling UREN

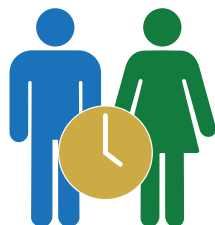

Verdeling deeltijdse / voltijdse werknemers

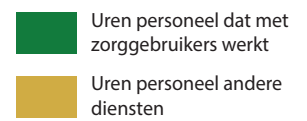
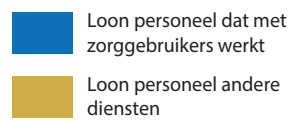
Deeltijdse werknemers
162

man 11
vrouw 151

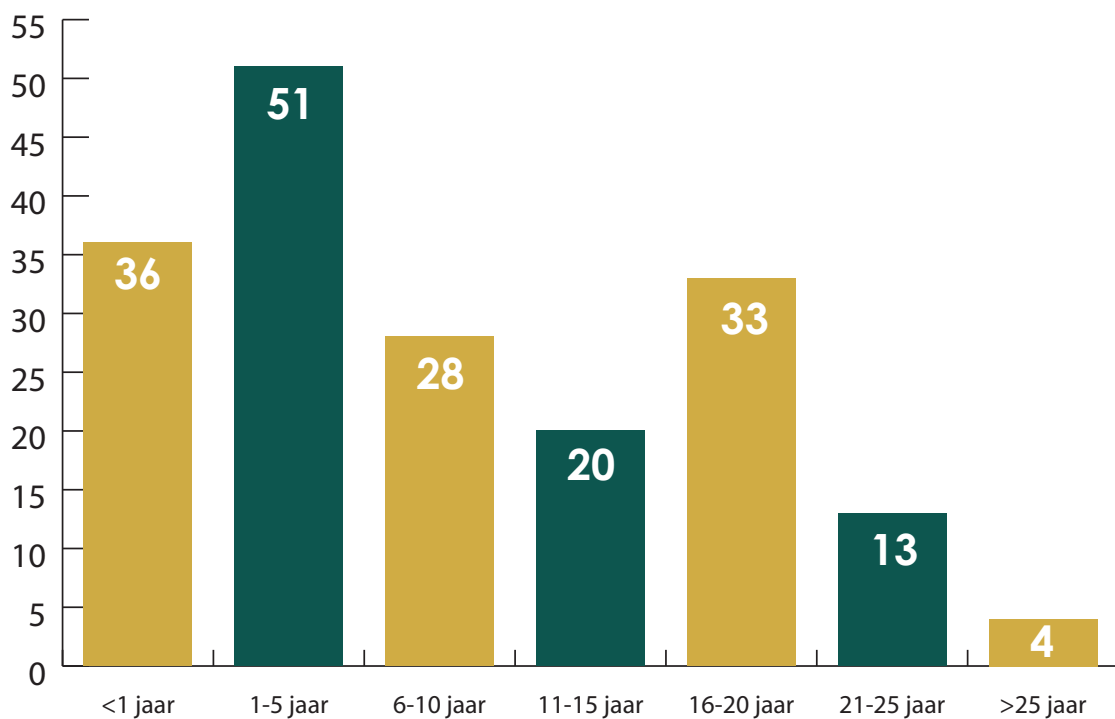
Voltijdse werknemers
23

man 9
vrouw 14

DIENSTANCIËNNITEIT

Aantal personeelsleden per dienstjaren

Vrijwilligen in coronatijden

De Witte Mol werkt veel samen met vrijwilligers en dit op verschillende vlakken. Maar ook vrijwilligers mochten jammer genoeg lange tijd niet langs komen vanwege de strenge coronamaatregelen...

'Vrijwilligen' gebeurt in De Witte Mol op vele manieren. Er zijn vrijwilligers die werkzaam zijn op de verschillende leefgroepen: hetzij gebonden aan een vaste zorggebruiker (voornamelijk zorggebruikers die weinig netwerk hebben), hetzij leefgroep gebonden (bv. mee wandelen in groepsverband) of logistieke ondersteuning (bv. strijken of koken). We hebben dankzij onze pastor Norbert ook een uitgebreide pastorale werking, die normaal gezien elke laatste woensdag van de maand vaste zorggebruikers ophaalt, om samen met hen hun geloof te vieren in de Taborkapel. Daarnaast zijn er vrijwilligers die helpen bij een actie zoals

De Witte Mol Feesten, leefgroepacties, ons magazine ronddragen, naaimoekes, tuinvrijwilligers, ... En dan zijn er nog de sympathisanten die komen wanneer we een oproep doen. Het is dus moeilijk om een exact aantal te plakken op onze vrijwilligers.

Corona verscheen uitgebreid in de media, dus iedereen was wel op de hoogte, maar toch heeft onze vrijwilligersverantwoordelijke een algemene mail aan hen verstuurd om uit te leggen dat vrijwilligen even niet kon. Enkel de naaimoekes zijn telefonisch gecontacteerd, zij zijn geen actieve e-mallezers. Voor de ene vrijwilliger was het al moeilijker dan voor de andere. Vooral voor leefgroep vrijwilligers was het vaak moeilijk om niet te mogen langs komen.

Iedereen had evenveel begrip en wenste ons het beste toe. Vrijwilligers lieten van zich horen via berichtjes, kaartjes, gedichtjes en tekeningen. De Witte Mol organiseert normaal ieder jaar een groot vrijwilligersfeest om hen te bedanken. Helaas kon dit omwille van corona niet doorgaan maar er werd wel een alternatief voorzien. Alle vaste vrijwilligers werden getraakteerd op een kaasschotel en een fles wijn. Het was natuurlijk geen vervanging voor contact met elkaar en met de zorggebruikers, maar het toonde wel de dankbaarheid van De Witte Mol voor zijn vrijwilligers, dus dit initiatief werd heel positief onthaald.

Er zijn nog geen vooruitzichten wanneer vrijwilligen terug kan, maar leefgroepen onderhielden contact met hun eigen vrijwilligers. Zorggebruikers die geen of weinig netwerk hebben, konden een vrijwilliger kiezen als hun knuffelcontact. Dat contact verliep steeds buiten, met mondklappers op. Ook voor de naaimoekes, die niet in het lokaal konden waar ze normaal hun herstelwerk deden, werd er een andere oplossing gevonden.

Hiernaast kan je het verhaal lezen van naaimoeke Hilde, voor wie het vrijwilligen dus wel doorliep maar toch op een iets andere manier dan normaal.

AANTAL VRIJWILLIGERS IN DIRECTE ZORG

op 31/12/2020

2019: 112 vrijwilligers in directe zorg voor 113 zorggebruikers

2020 : 93 vrijwilligers in directe zorg voor 109 zorggebruikers

'Ritsenspecialist' en mensen kunnen helpen

Ik heb altijd gewerkt als leerkracht Snit en Naad op de Rozenberg en ken De Witte Mol al lang. Mijn man en ik zijn vaste wijnproevers en bestellers van het wijnaanbod. Via André en Lydia ben ik dan ongeveer 5 à 6 jaar geleden, mede door mijn kennis op vlak van naaien, als vrijwilligster terecht gekomen op De Witte Mol.

Normaal werkten we steeds op woensdagvoormiddag op De Witte Mol aan het herstelwerk. Maar toen kwam de lockdown en mochten we niet meer naar De Witte Mol. Heel even zijn we dan 'werkloos' geweest, maar al snel werd er een oplossing gevonden voor ons. Lies (de vrijwilligersverantwoordelijke) brengt het herstelwerk tot bij de naaimoekes thuis. Ze laat een berichtje om te vragen of we thuis zijn en zet het herstelwerk dan aan de deur. We doen dan meestal ook een babbeltje. Als het herstelwerk klaar is, laat ik dit op mijn beurt aan Lies weten en dan komt ze het weer ophalen. Het herstelwerk gebeurt dus nog wel, maar op een andere manier.

Langs de ene kant is het voor mij een voordeel dat ik het herstelwerk nu thuis kan doen. Ik ben 'de ritsenspecialist' en het is niet zo gemakkelijk om een rits in te stikken. Hier thuis in mijn eigen atelier lukt dit beter dan op De Witte Mol. Maar aan de andere kant is er natuurlijk geen contact met de andere naaimoekes of met de zorggebruikers. Ik hoor ze wel af en toe, maar in deze tijden niet zo vaak natuurlijk.

We zijn meer geïsoleerd nu want we hebben normaal een theaterabonnement en daar kunnen we nu ook niet naar toe. Maar ik heb altijd wel herstelwerk genoeg naast De Witte Mol want voor mijn kinderen en kleinkinderen doe ik ook retouchewerk. Ik doe het graag en zo blijf ik bezig, hoewel ik al richting de 80 ga. Als we terug groen licht krijgen om naar De Witte Mol te gaan, zal ik zeker terug aanwezig zijn. Ritsen zijn mijn ding en ik vind het belangrijk om mensen te kunnen helpen.

NIEUWE VRIJWILLIGERS EN AFSCHIED VAN VRIJWILLIGERS

2019: 36 vrijwilligers
2020 : 8 vrijwilligers

2019: 11 vrijwilligers
2020 : 12 vrijwilligers

verbondenheid

Steunacties in coronatijd: flexibiliteit als sleutelwoord

Acties afgelasten, verzetten, scenario's bedenken voor wat als... Het team dat schuilt achter de organisatie van De Witte Mol acties heeft zich het afgelopen coronajaar van hun meest flexibele kant moeten laten zien. Hieronder kan je lezen tegen welke moeilijkheden ze opbotten en hoe ze er ondanks alles toch vol voor bleven gaan.

We wisten al vrij snel dat we in 2020 De Witte Mol Feesten niet konden organiseren. Er werd een brief verstuurd naar alle sponsors om uit te leggen dat al onze acties zouden verschuiven naar het najaar. Toen was er hoop en wisten we niet dat corona zo lang zou duren...

Eind augustus zagen we in dat ook onze najaarsacties jammer genoeg niet zouden kunnen doorgaan. We hebben nog verschillende scenario's bedacht om eventueel de wijnproeverij toch te kunnen organiseren: een heel weekend met verschillende tijdsloten, proeverijen in groepjes van 10, ... Maar ondertussen werd het terug lockdown en veranderden de regels weer. We konden geen risico lopen en besloten dat ook deze actie niet kon doorgaan. Sponsors moesten dus weer op de hoogte gebracht worden...

Onze wijnverkoop start altijd in oktober, dus met een klein hartje waren we deze actie wel begonnen. We maakten extra reclame, maar wisten niet hoe de verkoop zou verlopen. Achteraf bekeken bleek dit een

groot succes, want het aantal verkochte flessen was ongeveer hetzelfde als het jaar voordien en nu zat er dus ons eigen verbruik niet bij (verbruik op de Feesten of bij de wijndegustatie).

Ook onze vrijwilligers hebben we een alternatief aangeboden voor het jaarlijkse vrijwilligersfeest. Zij kregen een kaasschotel met een fles wijn cadeau. Deze actie hebben we daarna ook opengetrokken naar andere sympathisanten en via deze weg hebben we toch een 700-tal schotels verkocht. Het scenario van deze actie is ook meerdere malen veranderd, maar uiteindelijk is ervoor gekozen om de schotels te komen afhalen op de parking. Hier kon je echt de nood aan een babbeltje voelen. Iedereen was blij om tot de parking te komen

“We wisten al vrij snel dat we in 2020 De Witte Mol Feesten niet konden organiseren.”

want tijdens de Witte Mol Feesten worden normaal gezien altijd veel contacten gelegd en aangehaald, en dat werd dus nu erg gemist.

Ondertussen zaten we ook al met de planning van 2021 in ons hoofd. Wat De Witte Mol Feesten betreft, waren we er al vrij snel over uit om ze niet in het voorjaar te organiseren, maar wel in het najaar onder een verkleinde vorm. Er was een heel plan klaar, maar uiteindelijk hebben we dan beslist om het opnieuw niet te laten doorgaan. Ook voor 2022 hebben we al een voorlopige planning opgemaakt, maar deze is ook nog met veel vraagtekens.

Gelukkig kunnen we rekenen op een enthousiaste groep mensen die schuilgaat achter de organisatie van de acties van De Witte Mol. Niemand zeurt en iedereen begint er steeds met volle moed opnieuw aan, ondanks dat de plannen die we maken vaak niet gerealiseerd kunnen worden of steeds opnieuw moeten worden aangepast. Het is fijn om die betrokkenheid te voelen. Flexibel zijn en vooral ons niet druk maken zijn in deze tijden zeer belangrijk!

Wil je De Witte Mol steunen in deze moeilijke tijd? doe een GIFT TEGEN FISCAAL ATTEST

Jaarlijks organiseert De Witte Mol verschillende activiteiten. Denk maar aan De Witte Mol feest, De Witte Mol fietst, de culinaire wijnhappening, ...

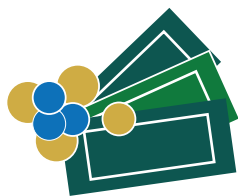
Covid-19 zorgde er helaas voor dat geen enkele van deze activiteiten kon doorgaan. Uiteraard heeft dit een financiële impact op onze organisatie.

We hopen dat u ons wil helpen deze impact te verkleinen door ons te steunen met een gift tegen fiscaal attest. De overheid heeft in dit kader beslist dat in 2021 elke gift (vanaf 40 euro) recht geeft op een fiscale aftrek van 60% (in plaats van 40%). Concreet wil dit zeggen dat een gift van 100 euro u uiteindelijk maar 40 euro kost. De overige 60 euro krijgt u terug via uw belastingaangifte.

Meer weten? info@mol.stijn.be of 014 34 63 70

verbondenheid

Enkele cijfers uit het financieel verslag 2020

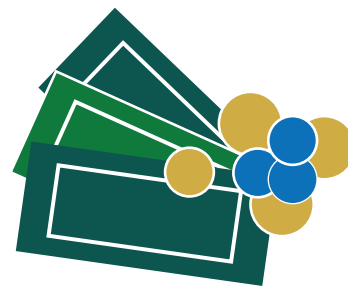
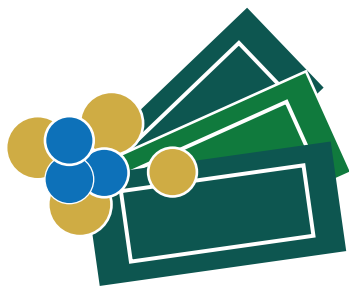

Balans verkorte versie

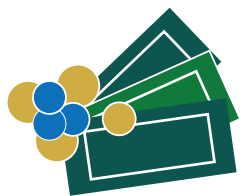
Balans per 31 december

	2020	2019	2018
ACTIVA			
VASTE ACTIVA	5.402.729,76	4.935.402,65	3.939.312,26
Oprichtingskosten	0,00	0,00	0,00
Terreinen en gebouwen	4.042.582,03	4.260.723,45	3.421.502,40
Installaties, machines en uitrusting	190.125,27	134.744,06	119.599,37
Meubilair, materieel en rollend materieel	243.620,03	277.033,96	224.103,63
Materiële vaste activa in aanbouw en vooruitbetalingen	926.402,43	262.901,18	174.106,86
VLOTTENDE ACTIVA	2.510.375,42	1.634.772,29	1.364.296,80
Vorderingen op meer dan één jaar	0,00	0,00	0,00
Vorderingen op nevendiensten	0,00	0,00	0,00
Vorraden	24.737,90	26.724,36	22.484,43
Vorderingen op ten hoogste één jaar	1.934.393,49	1.298.969,09	708.712,46
Handelsvorderingen	249.435,05	294.319,49	272.770,79
Overige vorderingen	1.684.958,44	1.004.649,60	435.941,67
Geldbeleggingen en liquide middelen	512.421,24	302.893,84	626.551,25
Overlopende rekeningen	38.822,79	6.185,00	6.548,66
TOTAAL DER ACTIVA	7.913.105,18	6.570.174,94	5.303.609,06

Balans per 31 december

	2020	2019	2018
PASSIVA			
EIGEN VERMOGEN	3.529.204,89	3.311.451,86	3.071.231,35
Fondsen van de vereniging	1.274.038,87	1.195.723,31	1.131.666,75
Herwaarderingsmeerwaarden	508.240,70	556.334,26	604.427,82
Overgedragen resultaat	663.026,34	390.756,75	81.760,72
Kapitaalsubsidies	1.083.898,98	1.168.637,54	1.253.376,06
SCHULDEN	4.383.900,29	3.258.723,08	2.232.377,71
Schulden op meer dan één jaar	1.780.182,76	1.016.982,45	196.326,87
Kredietinstellingen	730.182,76	166.982,45	196.326,87
Leningen tussen dienstencentra	1.050.000,00	850.000,00	0,00
Schulden op ten hoogste één jaar	2.140.316,96	1.769.045,37	1.559.974,20
Kredietinstellingen	30.635,09	29.344,42	28.151,73
Handelsschulden	192.108,44	127.111,01	103.876,57
Schulden m.b.t. belastingen, bezoldigingen en sociale lasten	1.664.708,50	1.418.185,60	1.327.773,61
Diverse schulden	252.864,93	194.404,34	100.172,29
Overlopende rekeningen	463.400,57	472.695,26	476.076,64
TOTAAL DER PASSIVA	7.913.105,18	6.570.174,94	5.303.609,06

Resultaatrekening verkorte versie

Resultaatrekening

Over de periode : 1 januari tot en met 31 december

	2020	2019	2018
BEDRIJFSOPBRENGSTEN	9.192.594,28	8.316.817,72	7.857.226,56
Omzet	1.436.872,76	1.398.444,80	1.377.918,61
Schenken, legaten en subsidies	7.516.869,07	6.558.188,16	6.022.485,32
Andere bedrijfsopbrengsten	232.716,15	354.591,57	453.448,85
Niet-recurrente bedrijfsopbrengsten	6.136,30	5.593,19	3.373,78
BEDRIJFSKOSTEN	8.903.094,54	7.993.028,28	7.544.322,08
Handelsgoederen	648.029,67	567.151,37	523.297,71
Diensten en diverse goederen	430.221,14	400.655,03	266.166,82
Bezoldigingen en sociale lasten	7.273.094,70	6.469.960,29	6.242.259,97
Afschrijvingen, waardeverminderingen en voorzieningen	358.119,61	355.123,27	362.890,74
Andere bedrijfskosten	184.889,98	197.785,94	148.302,76
Niet-recurrente bedrijfsopbrengsten	8.739,44	2.352,38	1.404,08
BEDRIJFSRESULTAAT	289.499,74	323.789,44	312.904,48
FINANCIËLE OPBRENGSTEN	2,52	2.557,08	2.383,78
FINANCIËLE KOSTEN	17.232,67	17.350,49	17.513,32
RESULTAAT VAN HET BOEKJAAR	272.269,59	308.996,03	297.774,94

Activiteitenkalender*

* Onder voorbehoud, gezien de coronacrisis.

19 september 2021

De Witte Mol Fietst & Wandelt

08 oktober 2021

Wijnproeverij

11 december 2021

Gastronomische wijnavond

Wijnverkoop

Bestel je wijn online op www.dewittemol.be/nl_BE/kalenderacties
Deze actie loopt het hele jaar door. Ook kan je vanaf nu
proefpakketten kopen voor jezelf of als geschenk.

Jouw mening telt

Scan onderstaande QR-code, ga naar onze fb-pagina

of surf naar https://www.dewittemol.be/nl_BE/digitale-publicaties/digitaal-magazine

Vul onze korte enquête in over ons magazine zodat we in de toekomst de kwaliteit van ons magazine kunnen verbeteren. Het invullen van de enquête neemt maar enkele minuutjes tijd in beslag.

Alvast bedankt!

De redactie

verbondenheid

De mens is een sociaal wezen. We willen ons graag verbonden voelen met anderen. Dit kan via verschillende wegen: verbonden als gezin, door geloof, door werk of hobby's, ... Maar we kunnen ons ook verbonden voelen door een gemeenschappelijk doel. Het afgelopen coronajaar hebben we dit sterk kunnen voelen binnen De Witte Mol. Samen moe(s)ten we vechten tegen het coronavirus. Ook al moesten velen thuiswerken en kwam er geen of beperkt bezoek en verliep communicatie voornamelijk virtueel, toch was er sprake van een sterke verbondenheid. Iedereen spande zich in om De Witte Mol coronavrij te houden. Net door de strenge maatregelen, beseffen we meer dan ooit dat contact en verbondenheid zeer belangrijk zijn in ons leven. Daarom blijven we vechten en blijven we vasthouden aan onze verbondenheid...